

sumsafgiften. Derfor foreslås det i stk. 2, at afgiften kun skal betales af virksomheder inden for sektoren, som beregner arbejdsmarkedsbidrag på grundlag af lønsummen. Tilsvarende findes det uhensigtsmæssigt at opdele de ansatte efter beskæftigelse i virksomheder, som driver finansiell virksomhed. Det foreslås derfor, at uanset om nogle af de ansatte ikke beskæftiger sig med finansiell virksomhed, skal lønnen medregnes til lønsummen.

Til §§ 2 og 3

Bestemmelserne indeholder regler for registrering af de virksomheder, som er afgiftspligtige.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at virksomheder, der er afgiftspligtige efter § 1, skal anmeldes til registrering hos den regionale told- og skatteforvaltning. Det afgørende for pligten til at registrere er, at der leveres finansielle ydelser i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed her i landet. En tilsvarende registreringspligt gælder efter arbejdsmarkedsbidragsloven.

Det findes hensigtsmæssigt, at mindre virksomheder er fritaget for at betale afgift. Efter arbejdsmarkedsbidragsloven er andre virksomheder end personligt ejede fritaget for at betale bidrag, hvis bidraget ikke overstiger 2.000 kr. årligt. Dette svarer til et bidragsgrundlag på 80.000 kr. Det foreslås derfor i § 2, stk. 2, at virksomheder, hvis afgiftsgrundlag ikke overstiger 80.000 kr. årligt, undtages fra registreringspligten.

I § 2, stk. 3, foreslås offentlige virksomheder undtaget fra registreringspligt.

For at undgå, at offentlige virksomheder får en fordel i konkurrencen med private virksomheder foreslås i § 2, stk. 4, at skatteministeren kan bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres, selv om de ikke betaler arbejdsmarkedsbidrag (afgiftspålæg). Det er hensigten, at bestemmelsen skal kunne anvendes i tilfælde, hvor en væsentlig konkurrenceforvridning som følge af afgiftsfritagelsen for offentlige virksomheder kan sandsynliggøres. Det bemærkes, at en regulering af de økonomiske vilkår for offentlige virksomheders virke med henblik på udligning af en konkurrencefordel som nævnt her vil kunne ske på andre måder end ved udstedelse af afgiftspålæg.

I § 3, stk. 1 og 2, er der givet nærmere regler for registrering af afgiftspligtige virksomheder og ændringer i registreringsforholdene.

Efter arbejdsmarkedsbidragsloven kan virksomheder, der ikke har samme ejer, registreres under ét (fællesregistrering). Der er også mulighed for, at dele af en virksomhed kan registreres selvstændigt (delregistrering). Af hensyn til told- og skatteforvaltningens administration vil det være nødvendigt, at virksomhederne registreres på samme måde. Derfor fore-

slås det i stk. 3, at den registrering, som virksomheden har valgt efter arbejdsmarkedsbidragsloven, også skal gælde lønsumsafgiften.

Til §§ 4 og 5

Bestemmelserne indeholder de nærmere regler for afgiftssatsen og afgiftsgrundlaget.

I § 4 foreslås det, at afgiftssatsen fastsættes til 2 pct. af afgiftsgrundlaget.

Væsentlige hensyn til både virksomhedernes og told- og skatteforvaltningens administration taler for, at afgiftsgrundlaget svarer til bidragsgrundlaget efter arbejdsmarkedsbidragsloven. Ifølge denne lov er bidragsgrundlaget virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 90 pct. Der foreslås derfor i § 5 det samme afgiftsgrundlag.

Svarende til afgrænsningen af lønsummen i arbejdsmarkedsbidragsloven indgår i lønsummen enhver form for lønindtægt, som virksomhedens ansatte har erhvervet i perioden for afregning af afgift, dvs. års-, måneds-, 14-dages-, uge-, dag- eller timeløn, akkordfortjeneste, gratialer, honorarer, bonus, pensionsbidrag og andre former for vederlag. Det samme gælder alle former for tillæg til lønnen, som f.eks. takstregulering, anciennitet, alders- og dyrtidstillæg o.lign.

En persons løn skal medregnes til lønsummen, hvis lønnen er A-indkomst og hvis modtageren er omfattet af ATP. Det er ikke afgørende, om der indeholdes A-skat, hvorfor f.eks. løn, der noteres på frikort, skal medregnes til lønsummen. Løn til ansatte, der er beskæftigede i filialer m.v. i udlandet, og for hvilke virksomheden betaler ATP-bidrag, skal også medregnes i lønsummen. Det gælder endvidere, at såfremt en person ikke er omfattet af ATP, men er lønnet under ferie eller berettiget til feriepenge, skal lønnen medregnes til lønsummen. Lønnen medregnes på det tidspunkt, hvor virksomheden skal udgiftsføre lønudgiften.

De foreslåede regler i stk. 2 svarer til reglerne i arbejdsmarkedsbidragsloven. Afslønning i naturalier skal således medregnes til lønsummen i det omfang, de berettiger til feriegodtgørelse efter ferieloven. Naturalieydelser skal endvidere medregnes i det omfang, der er tale om indkomstskattepligtigt vederlag, som lønmodtagerne efter arbejdsforholdet har retligt krav på at oppebære. Naturalieydelser, hvis udbetaling udelukkende beror på arbejdsgivers eget skøn, kan holdes udenfor beregningen af lønsummen. Det drejer sig f.eks. om julegaver samt naturalieydelser, som ikke direkte er vederlag for udført arbejde, såsom fortæring m.v.